

رتبه‌بندی کشوری هیئت‌های ورزشی

همکاران ما در کانال ورزش اردبیل نیوز، در مطلب کوتاهی با اشاره به رتبه‌بندی هیئت‌های مختلف ورزشی در سطح کشور، خواستار شفافیت و انتشار نامه فدراسیون‌ها، همزمان با اعلام خبر مربوطه شده‌اند.

انگشت گذاشتن بر موضوعی که در سال‌های گذشته بارها موجب سوء استفاده طالبان قدرت و طرفداران دیده شدن‌ها و مطرح شدن‌ها گردیده کاری بجا و به موقع می‌باشد. معمولاً در اواخر سه ماهه اول سال، موتور اعلام رتبه هیئت‌های ورزشی روشن می‌شود و رؤسای که بقای خود و دست نشانده‌ها را در بزرگنمایی‌ها، خودمحوری‌ها و خودکامگی‌ها جستجو می‌کنند، سینه چاک مقام‌هایی می‌شوند که توان مشغول کردن اذهان برای مدتی هرچند محدود را داشته باشند.

در بوق و کرنا کردن رتبه‌بندی‌های اعلام شده با اهداف و نیات خاص انجام می‌شود. هیئت‌هایی که ورزشکارانش مدال‌آوری کرده و از سکوهای قهرمانی بالا رفته و یا بحث آموزش را مورد توجه قرار داده‌اند، بدون توسل به نامه فدراسیون‌ها برای مردم و علاقه‌مندان ورزش قابل احترام و شایسته تکریم می‌باشند. اما چیزی که زمینه نگاه منفی به برخی از رتبه‌بندی‌ها را فراهم می‌کند عدم همخوانی رتبه اعلامی از سوی فدراسیون‌ها با واقعیت‌های موجود در جامعه می‌باشد.

برای از بین بردن هرگونه شک و شبهه و جدا کردن چهره‌های آمارساز و شهرت باز از خدمتگزاران واقعی، انتشار پارامترها و امتیازهای کسب شده توسط هیئت‌ها همراه با نامه فدراسیون‌ها لازم و ضروری است.

وقتی یک هیئت ورزشی ادعای قرار گرفتن در رأس هیئت‌های کشوری را می‌کند باید برای جلب هرچه بیشتر اعتماد جامعه ورزش، نسبت به اعلام امتیازات و موارد مربوط به کسب امتیاز اقدام نماید.

برخی رفتارهای رخ داده در سال‌های نه‌چندان دور، اعتماد به رتبه هیئت‌های ورزشی اعلامی از فدراسیون‌ها را کم رنگ کرده است. وقتی نام یک رشته ورزشی در ردیف اول استان‌ها قرار می‌گیرد ولی در سطح جامعه اثری از آن دیده می‌شود، مردم کم‌کم به چنین رتبه‌ها و مقام‌ها بی‌تفاوت می‌شود.

به عنوان مثال، در سال‌های گذشته هیئت فوتبال استان اردبیل بر اساس نامه ساکت دبیر کل وقت فدراسیون فوتبال به عنوان دوم کشور

مفتخر شده بود ولی از آن جایی که واقعیت‌های فوتبال استان، تعداد تیم‌های حاضر در لیگ‌ها و تعداد ملی پوشان در سطوح مختلف نمی‌توانست چنین رتبه‌ای را تأیید بکند مشکوک بودن حرکت فدراسیون و اعطای چنین رتبه‌ای به هیئت فوتبال استان مطرح شد.

اگر سرفصل‌هایی که به آنها امتیاز تعلق گرفته منتشر می‌شد، می‌توانست بسیاری از ابهامات را رفع نماید و زمانی که به درخواست رسانه‌ها در این مورد اهمیتی داده نشد و سؤال‌ها بی‌جواب ماند، از وجود دست‌های پشت پرده سخن گفته شد.

از قدیم گفته‌اند: "آن را که حساب پاک است از محاسبه چه باک است". اگر هیئت‌های ورزشی به صحت و سقم رتبه‌های اعلام شده از فدراسیون‌ها اطمینان کامل دارند باید از پیشنهاد اعلام امتیازات و ریز آن استقبال نکنند. بدون شک در صداقت آن‌هایی که امتیاز تعلق گرفته به هیئت‌ها را جزء اسرار مگو و از محرمانه‌ترین اسناد می‌دانند، باید شک کرد. حتما در کفش‌شان ریگی وجود دارد که میزان اعتماد به آن‌ها هر روز با یک چالش جدوی روبرو می‌شود.

کارآیی یک هیئت ورزشی و میزان موفقیت آن، بستگی به نتایج حاصله در رقابت‌های مختلف دارد. هیئتی که تیمی در سطوح بالای لیگ نداشته باشد و یا یک ملی پوش و یار ثابت در یکی از تیم‌های ملی در مقاطع مختلف سنی معرفی نکند و یا مسابقات اش فقط در یک سطح و آن هم به عنوان اغواء کننده لیگ برتر برگزار شود و یا در مسابقاتش بحث سقوط، جایگاهی نداشته باشد و یا اعطای عناوین مختلف و پناه بردن به کلمات و آمارهای ساختگی، کار همیشگی باشد قرار گرفتن اش در رتبه‌های بالا جز افسوس و شک کردن به هر آن چه که رتبه‌بندی هیئت‌های ورزشی است نمی‌تواند نفع دیگری برای عوامل این حرکت داشته باشد.

شفافسازی یکی از نیازهای اساسی و ضرورت اداره نهادها و تشکیلات اداری و مردمی است. اگر شفافیت نباشد شک و تردیدها در مورد عملکردها و ادعای مسئولین افزایش پیدا می‌کند. شفافیت در واقع متضاد پنهان کاری است. پنهان کاری معمولا از آن جهت انجام می‌شود که فرد یا نهادی قصد دست زدن به اعمالی خلاف قانون داشته باشد.

اگر می‌خواهیم که مردم و جامعه ورزش به رتبه‌های اعلامی اطمینان داشته باشند، چاره‌ای جز انتشار نامه فدراسیون به همراه پارامترهای اعلامی و امتیازهای اخذ شده نبوده و نیست. عدم همراهی هیئت‌های ورزشی و اصرار برای پنهان کاری می‌تواند خبر از

آمارسازیها برای تصاحب عناوین آنچنانی داشته باشد